

РЕШЕНИЕ

№ 148

гр. Свиленград, 31.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две
хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря Цвета Ив. Данаилова
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20225620200629 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е **Наказателно постановление /НП/ №351А-6 от 02.02.2022
година** на Началника на РУ Свиленград, с което на **П. И. А.** с ЕГН
***** от гр.*****, за нарушение на чл.28, ал.1 от Закона за
националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 /
ЗНССПЕЕН 112 / на основание чл.38, ал.1 от ЗНССПЕЕН 112 е наложено
административно наказание **“ГЛОБА”** в размер на **2000 лева**.

Жалбоподателят **П. И. А.**, чрез пълномощника си **адв.Караджонова**
,моли за пълна отмяна на обжалвания акт. Твърди се в жалбата,че в хода на
адм.производство били допуснати множество процесуални нарушения при
съставяне на АУАН и НП,като най-фрапантното било съставянето на два
АУАН с една и съща дата ,но с различно съдържание.Оспорва се изложените
факти в обжалвания акт,като се твърди,че квалификацията била неправилна и
неточна,с което се нарушавало правото на наказаното лице да разбере в какво
точно е обвинено,за да ангажира адекватно защитата си. Наложено
наказание не било по установения за това ред.Оспорва се компетентността на
АНО. По изложените доводи моли съда да отмени обжалваното НП,като
незаконосъобразно и неправилно.

В съдебно заседание не се явява ,за него се явява **адв.Караджонова**,
която поддържа жалбата по изложените в нея доводи . Доразвива доводите си
изложени в жалбата.

Претендира присъждане на направените по делото разноси по реда на
чл.38,ал.1,т.2 от ЗА.

Административнонаказващият орган /АНО/ - **Началника на РУ Свиленград**, не изпраща представител и не взема становище.

Страна **Районна прокуратура – Хасково, ТО Свиленград**, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото доказателства, установи следното от фактическа страна:

От приетите писмени доказателства по делото, както и от свидетелските показания на Д. А. Д. и Н. к. Н. се установява, че на 17.12.2021г. около 21,20ч. на тел.112 бил получен сигнал от телефон *****, като лицето било от мъжки пол и заявило, че иска да мине границата с 10 броя инжекционен стероид и когато го декларирал, митничаря казал „Дай нещо да направим, хайде иди там в пепелника сложи нещо“. Посочил, че инжекционният разтвор не бил укрит, но когато го декларирал, митничаря му казал да остави нещо в пепелника, тъй като митничарите от там вземали парите. Посочил малкото име на митничаря/Живко/ и неговия номер/ 5836/. Представил се на оператора на тел.122 с имена-П. А. ,като заявил, че в момента е на българската граница в най лявата лента и се прибирал от Р.Турция и чакал процедура

Сигналът бил предаден на ОДЧ при РУ Свиленград, който изпратил на място дежурен автопатрул по разпореждане на дежурен прокурор при ОП Хасково.

На място служителите Д. А. Д. и Н. к. Н. посетили МП Капитан Андреево и установили, че на митническия пункт пристигнал жалбоподателя от Р.Турция около 20,00 часа, точно при смяна на митническите служители. След извършена митническа проверка на пренасяните от жалбоподателя стоки от служител, който застъпил нощна смяна на 17.12.2021г. били установени забранени за внос стока, като същите били задържани с митническа разписка ,бил съставен протокол за проверка, АУАН и т.н.

Снети били сведения, проведени били беседи с жалбоподателя, митничаря и други лица ,като в резултат на което проверяващите полицейски служители приели, че подадения сигнал не бил верен.

След така извършената проверка ,събраните по делото писмени доказателства и установяването на самоличността на подалия сигнал на спешния тел.112, срещу жалбоподателя- св. Д. А. Д., в присъствието на свидетеля Н. к. Н. съставил на 18.01.2022г. Акт за установяване на административно нарушение, в присъствието на жалбоподателя, който акт му бил предявен и връчен екземпляр от него срещу подпис, като жалбоподателя вписал, че няма възражения.

На същата дата /18.01.2022г./ срещу жалбоподателя- св. Д. А. Д., в присъствието на свидетеля Н. к. Н. съставил Акт за установяване на административно нарушение с бл.№232033, в присъствието на жалбоподателя, който акт му бил предявен и връчен екземпляр от него срещу

подпис,като жалбоподателя вписал,че няма възражения.

В първият АУАН/без номер/ е указано правото на нарушителя да подаде възражение в 3дневен срок от съставянето на акта,а във вторият срокът е посочен на 7дни.

Срещу Акта в законно установения 7-дневен срок не е постъпило писмено възражение.

Материалите по образуваната АНПр били изпратени на ОП Хасково.

С Постановление за отказ да се образува наказателно производство от 24.02.2022г.,наблюдаващият прокурор е отказал да образува такова ,като е приел,че не е налице извършено престъпление,тъй като митническият служител е поискал сума за обезпечение по съставения срещу жалбоподателя АУАН по ЗМ.

Процесното постановление е било изпратено на АНО и входирано в регистратурата на АНО на 25.02.2022г.

Въз основа на Акт за установяване на административно нарушение с бл. №232033 от 18.01.2022г. ,изведен с рег.№351-А от 02.02.2022г. е издадено обжалваното **Наказателно постановление /НП/ №351А-6 от 02.02.2022 година** на Началника на РУ Свиленград, с което на **П. И. А.** с ЕГН ***** от гр.***** , за нарушение на чл.28, ал.1 от Закона за националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 / ЗНССПЕЕН 112 / на основание чл.38, ал.1 от ЗНССПЕЕН 112 е наложено административно наказание **“ГЛОБА”** в размер на **2000 лева**.

Видно от разписка за връчено НП,представена по делото, процесното НП е връчено на жалбоподателя на 13.09.2022г.

По делото е приложена и Заповед с рег.№2656/14.12.2011г. на Директора на ОД на МВР Хасково, с която упълномощава началниците на РУ при ОД на МВР Хасково да издават наказателни постановления относно установени адм.нарушение по ЗНССПЕЕН 112.

Служебно известна е Заповед с рег №3121з-856 от 10.08.2016 на Министъра на вътрешните работи ,с която същият упълномощава на основание чл.29 и чл.30,ал.1и ал.2 от ЗНССПЕЕН 112 държавните служители които имат право да съставят актове за установяване на административни нарушения и да извършват проверки по ЗНССПЕЕН 112,като същата е изменена със Заповед №8121з-253/05.03.2021г. от Министъра,като единствено е добавено в точка 1,буква А-„Главна дирекция Жандармерия,специални операции и борба с тероризма“ .

Изложената фактическа обстановка, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели – Д. А. Д. и Н. к. Н.. Писмените доказателствени източници, по тяхното съдържание не се оспориha от страните и Съдът ги кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха

и свидетелските показания, които са безпротиворечиви, логични и взаимнодопълващи се, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите. Не се установява свидетелите Д. А. Д. и Н. к. Н. да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да го провокира да съставя АУАН. Основания за критика по отношение на свидетелските показания не се намериха, а единствено поради служебното им качество – служители на РУ Свиленград, в този смисъл служебната зависимост и отношения на пряка подчиненост спрямо АНО, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си. И това е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду им (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими се в писмените доказателства от Административнонаказателната преписка (АНП). Ето защо, според Съда показанията и на свидетелите не са и не се считат за насочени към прикриване на обективната истина по делото.

Идентична правна оценка се налага и относно писмените доказателства, приложени в преписката и приетите допълнително в о.с.з., приобщени по реда на чл.283 НПК, вр.чл.84 ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните, като съдът също ги кредитира за достоверни по съдържанието им спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

*При така установената фактическа обстановка и при условията на чл.84 от ЗАНН, вр.чл.14 от НПК, Съдът в настоящия си състав достига до следните **правни изводи**:*

Жалбата е **допустима**, тъй като е подадена от надлежно лице в предвидения за това **14-дневен срок**.

Преценена по същество, жалбата се явява **основателна**.

Настоящият съдебен състав ,приема ,че в хода на проведеното административно наказателно производство са допуснати нарушения на процесуалните правила, които са достатъчно основание за отмяна на обжалваното НП и прави безпредметно разглеждането на въпросите по съществуващото на делото .

Съгласно ЗАНН за едно административно нарушение се издава само един акт за неговото установяване, който дава началото и образува административно-наказателното производство, а в случая това е бил **АУАН без номер от 18.01.2022 г.** срещу жалбоподателя за гореописаното, прието за установено нарушение/съгласно свидетелските показания на разпитаните по

делото актосъставител и свидетел/.

Въз основа на него, административнонаказващият орган има правомощия да издаде наказателно постановление, или да прекрати преписката в случаите на чл.54 от ЗАНН, а именно когато се установи, че деянието не е нарушение, че нарушението не е извършено от лицето, посочено като нарушител или че то не може да му се вмени във вина, като в случая се постановява връщането на иззети вещи, ако притежаването им е забранено и т.н.

Образуването на нова АНП и то преди прекратяването му по реда на чл.54 от ЗАНН е недопустимо.

При допуснати процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, процесуалните способности за отстраняване на същите са предвидени в нормата на чл.52, ал.2 и чл.53, ал.2 от ЗАНН. В хипотезата на чл.52, ал.2 от ЗАНН, ако наказващият орган установи, че акта не е предявен на нарушителя, той има задължението да го върне на актосъставителя, като по този начин допуснатото съществено процесуално нарушение ще бъде отстранено. Съответно в хипотезата на чл.53, ал.2 от ЗАНН, наказателното постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. При изпълнение на задълженията си по чл.52 от ЗАНН, административнонаказващият орган е длъжен да се произнесе по административнонаказателната преписка, като провери законосъобразността и обосноваността на АУАН, след преценка на възраженията и на събраните по преписката доказателства, а ако е необходимо да извърши допълнително разследване на спорните обстоятелства и след като установи, че нарушителят е извършил деянието виновно и няма основания за чл.28 и чл.29 от ЗАНН, да издаде наказателно постановление. В случай, че при тази преценка наказващият орган установи някое от предпоставките, визирани в чл.54 той е длъжен с мотивирана резолюция да прекрати производството. С произнасяне по един от двата начина наказващият орган упражнява регламентираният му от закона пълномощия и възможността за други действия, след постановяване на наказателното постановление или след издаване на мотивираната резолюция, е преклудирана.

В настоящият случай освен ,че горепосочения АУАН от 18.01.2022година не е бил прекратен с мотивирана резолюция от АНО по предвидения от закона ред /въпреки показанията на свидетелите,че първият акт за установяване на адм.нарушение е бил анулиран по техни думи/,последният не е съобразил,че има съставен втори АУАН в противоречие на горепосочените разпоредби и именно въз основа на него е издадено НП.

При учредено редовно адм.производство със съставяне на АУАН,преди неговото прекратяване,съставянето на втори АУАН за същото нарушение,срещу същият нарушител ,не поражда целените правни

последници,предвидени в ЗАНН ,което безспорно е нарушение на процесуалните правила и норми в административното производство ,доколкото вече срещу нарушителя има учредено валидно адм.производство,поради което вторият по ред съставен АУАН не поражда правни последици,преди прекратяването на първия,в противен случай би си достигнало до наказване на нарушителя два пъти за едно и също нещо.

Издавайки НП въз основа на недействителен АУАН,безспорно е налице съществено процесуално нарушение,водещо до отмяна на обжалвания акт.

Отделен е въпросът дали е спазена процедурата при съставянето на АУАН /както първия,така и втория АУАН/,доколкото свидетеля посочен в актовете ,не е присъствал при съставянето им,а е бил повикан да подпише същите след съставянето им и при пристигането на жалбоподателя в сградата на РУ Свиленград.

За пълнота на акта ,следва да се посочи, че според чл. 3, ал.1 от ЗНССПЕЕН, единният европейски номер 112 (ЕЕН 112) се използва при необходимост от спешна помощ при различни рискове за живота, здравето, сигурността и имуществото на гражданите.

Съгласно чл. 28, ал. 1 от ЗНССПЕЕН112 „забранява се ползването на ЕЕН 112 не по предназначение, автоматичното му избиране от електронни устройства, с изключение на "eCall" повикванията и пускане на предварително записани съобщения, както и за предаване на неверни и заблуждаващи съобщения и сигнали за помощ“.

При нарушаване на тези забрани, гражданите носят административнонаказателна отговорност по вид и в размери, определени в закона.

В нормата на **чл. 37** от същия закон, е предвидено, че **който ползва не по предназначение ЕЕН 112**, се наказва с глоба от 200 до 1000 лева, а в **чл. 38, ал. 1** е предвидено, че който предава чрез ЕЕН 112 **неверни или заблуждаващи съобщения и сигнали за помощ**, се наказва с глоба от 2000 до 5000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Предаването на невярно съобщение или сигнал за помощ и ползването не по предназначение на спешния телефон не са равнозначни.

В първият случай се съобщава за инцидент, който по съдържание налага ангажиране на спешна помощ с оглед риск за живота, здравето, сигурността и имуществото на гражданите, т.е.по съдържание предаденото съобщение е в съответствие с визираното в чл. 3, ал. 1 от ЗССПЕЕН, но същевременно не отговаря на обективната действителност, а във втория случай спешният телефон се ползва не в съответствие с визираното в чл. 3, ал. 1 от ЗНССПЕЕН, т.е. самото съдържание на сигнала изключва необходимостта от спешна помощ.

В конкретният случай така, както е описано деянието в АУАН и Наказателното постановление ,жалбоподателя е бил наказан ,тъй като АНО е

приел, че жалбоподателя е подал сигнал за извършването на престъпление/вземане на подкуп/на спешен номер 112, адресиран до полицейските органи, който в следствие се оказал неверен, което безспорно изпълва хипотезата на чл.28, ал.1 от ЗНССПЕЕН112 /хипотеза предпоследна, а именно -предаване на неверни и заблуждаващи съобщения/.

Следва да се отбележи, че подателят на сигнала нито е компетентен, нито е длъжен да осигури и да докаже пред органите на МВР твърденията си, че евентуално се извършва или ще се извърши престъпление или нарушение. Установяването на противоправното деяние е задача, възложена на органите на МВР със Закона за МВР. В съответствие с тези свои задължения законосъобразно полицейските органи са се отзовали на подадения сигнал за евентуално извършване на нарушение / престъпление, тъй като дейността по предотвратяване и пресичане на престъпления и други правонарушения е тяхна основна дейност, възложена им със закон, видно от чл. 30а, ал. 1 от ЗМВР.

Това, че полицейският екип получил сигнала чрез телефон 112 е квалифицирал сигнала като спешен, както и обстоятелството, че не установил извършване на престъпление или нарушение, тъй като не са установили, че митническият служител е поискал да вземе пари от преминаващият през държавната граница жалбоподател, **не означава**, че последния е нарушил забраната по чл. 28, ал. 1 от Закона за ЕЕН 112, като **е използвал** тел.112 предавайки невярно съобщение .

От така подадения сигнал е явно, че полицейските органи са сезирани за осъществяване на превантивните си функции, възложени им със Закона за Министерството на вътрешните работи.

Съгласно чл. 30а, ал. 1 и ал. 2, т. 3 и т. 4 от ЗМВР, превантивната дейност е дейност по предотвратяване и пресичане на престъпления и други правонарушения, която се осъществява чрез индивидуална и обща превенция. Според ал. 2 дейността по ал. 1 се осъществява чрез: 3. разработване и осъществяване на мероприятия за установяване на лица, замислили или подготвящи престъпления или други правонарушения, и вземане на мерки за разубеждаването им; 4. осъществяване на мероприятия за преустановяване на изпълнителното деяние, предотвратяване настъпването на престъпните му последици и ограничаване на техните размери.

ЗНССПЕЕН 112 урежда обществени отношения, различни от дейността по предотвратяване и пресичане на престъпления и други правонарушения, възложена на служителите на МВР. Целта на този закон, съгласно чл. 2 от същия е да осигури намесата на службите за спешно реагиране при получаване на сигнал за помощ при спешни случаи с цел защита на живота, здравето, сигурността и имуществото на гражданите.

Сочената за нарушена норма на чл. 28, ал. 1 от Закона, както и санкционната норма на чл. 38, ал. 1 не могат да се разбират и тълкуват в противовес и при несъответствие с тази цел, която е изрично посочена в чл. 2

на същия и е получаване на помощ от службите за спешно реагиране при спешни случаи с цел защита на живота, здравето, сигурността и имуществото на гражданите.

В съответствие с тази цел следва да се разбират и ползваните в ЗНССПЕЕН 112 понятия "неверни и заблуждаващи съобщения", т. е. те следва да се разбират като неверни и заблуждаващи съобщения, съдържащи сигнали за нужда от спешна намеса с цел оказване на спешна помощ.

Общозвестно е обстоятелството, че гражданите не разполагат с друг телефон за връзка с органите на МВР освен единният европейски номер 112, т. е. само на този номер граждани могат да се свържат с органите на реда, за да осигурят тяхната намеса в различни ситуации от ПТП – та и сигнали за дребни правонарушения или престъпления, неналагащи спешна намеса до помощ, отнасяща се до визираните в ЗНССПЕЕН 112 сигнали, налагащи спешна намеса за оказване на спешна помощ.

Презумцията е, че полицейските служители разполагат с експертни знания и професионален опит, позволяващи им да разграничат случаите, в които се налага да окажат спешна помощ, т. е. да действат като екип за спешно реагиране за спасяване живота, здравето, имуществото на гражданите от случаите, когато по сигнал на гражданин извършват превантивната дейност по евентуално предотвратяване и пресичане на престъпления и други правонарушения и при които няма първоначални данни за необходимост от спешна помощ.

От установените по делото безспорни факти е явно, че отзовавайки се на подадения от жалбоподателя сигнал за евентуално извършване на нарушение/престъпление, полицейският екип не е действал в качеството си на спешен екип за незабавно реагиране и оказване на спешна помощ по смисъла на ЗНССПЕЕН 112, а е извършвал друга своя основна дейност, възложена му със закон, а именно превантивна дейност по смисъла на чл. 30а, ал. 2, т. 4 от ЗМВР.

В този смисъл, чл. 12, ал. 1 от ЗНССПЕЕН, предвижда, че когато от получената информация се установи, че повикването не изисква намеса на службите за спешно реагиране, но е свързано с функциите на местната администрация или на териториалните звена на министерства или на други административни структури, информацията са предава на съответната структура за предприемане на необходимите действия, което безспорно е сторено.

Казано с други думи, подаването по тел. 112 на сигнал за даване на подкуп /престъпление по НК /, само по себе си не е противоправно поведение .

Приемането на противното би означавало гражданите да не сезират органите на реда при възприемане от тяхна страна за осъществено нарушение или престъпление, от страх да не бъдат санкционирани при евентуално установяване, че това което са възприели като престъпление/нарушение не

изпълва състава на определена от закона норма.

За пълнота на съдебният акт следва да се посочи, че от самият сигнал, се установява, че жалбоподателя е бил насочен да се отиде към пепелника и той е възприел тези думи, като искане от страна на митническия служител на парична сума, като според него именно там митничарите вземали пари от пътуващите. Т.е. същият е бил убеден, че му се искат пари /подкуп/, поради която причина е подал сигнал на спешния тел. 112. Неговото субективно възприятие за случилото се, което не отговаря на действителността, изключва и настоящото субективно отношение към визириания адм. наказател. състав. Отделен е въпросът, че наблюдаващият прокурор при ОП Хасково е приел, че сигналът е бил подаден във връзка със задържана сума от жалбоподателя за обезпечаване на глобата, поради което липсва състав на престъпление, а има адм. нарушение осъществено от жалбоподателя, но такова по ЗМ/чл. 233 от ЗМ/, а не както е приел АНО по чл. 28, ал. 1 от Закона за националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 /ЗНССПЕЕН 112/.

Постановеното в тези условия наказателно постановление, без съмнение следва да бъде отменено изцяло.

Относно разноските по делото

Съгласно разпоредбата на чл. 63 Д, ал. 1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК.

С оглед изхода на делото искането на жалбоподателят за присъждане на разноски по делото се явява основателно и следва да бъде уважено.

В случая е представен Договор за правна защита и съдействие, видно от които е жалбоподателят е представляван безплатно в настоящото производство на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА и в тази връзка е отправено искане за присъждане на разноски от страна на **адв. Караджонова**.

Основанията, при които адвокатът може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие, са предвидени в чл. 38, ал. 1 ЗАДв.: 1/ лица, които имат право на издръжка; 2/ материално затруднени лица; 3/ роднини, близки или на друг юрист. В посочената разпоредба не е уредено изискване клиентът да доказва наличието на някое от посочените основания при сключване на договора за правна помощ. Преценката дали да окаже безплатна правна помощ и дали лицето е материално затруднено или не, се извършва от самия адвокат и е въпрос на договорна свобода между адвоката и клиента. Предпоставките за присъждане на адвокатско възнаграждение на адвокат, оказал безплатна правна помощ, са посочени в разпоредбата на чл. 38, ал. 1 и ал. 2 ЗАДв.: адвокатът да е оказал безплатна правна помощ на някое от основанията по чл. 38, ал. 1, т. 1 – 3 ЗАДв.; в съответното производство насрещната страна да е осъдена за разноски, т. е. да е постановено позитивно решение за страната, представлявана от съответния адвокат /чл. 38, ал. 2

ЗАДВ. във връзка с чл. 78 ГПК/. При осъществяване на посочените предпоставки и заявено своевременно искане за присъждане на адвокатско възнаграждение съдът е длъжен да определи адвокатското възнаграждение на оказалия безплатната правна помощ адвокат в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл. 36, ал. 2 ЗАДВ., като осъди другата страна да го заплати. При негативно решение за страната, представлявана от съответния адвокат, адвокатът няма право да получи адвокатско възнаграждение, поради което преценката дали да окаже безплатната правна помощ е негова.

От изложеното следва, че в полза на жалбоподателя действително следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на **370лева**

Доколкото преди изменението на чл. 63Д от ЗАНН, исканията за разноски са се разглеждали по реда на ЗОДОВ и се е прилагал чл. 205 от АПК, по аргумент от който за разноските, направени от жалбоподателите при обжалване на НП, издадени от органите на РУ Свиленград, е отговаряла ОД на МВР Хасково, а не поделението ѝ (доколкото само ОД на МВР е юридическо лице), Съдът намира, че следва посочената сума да се присъди именно в тежест на ОД на МВР Хасково.

Мотивиран от гореизложеното и на основание **чл. 63, ал. 3, т.2** **вр с ал.2, т.1** от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно **Наказателно постановление /НП/ №351А-6 от 02.02.2022 година** на Началника на РУ Свиленград, с което на **П. И. А.** с ЕГН ***** от гр.***** , за нарушение на чл.28, ал.1 от Закона за националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112 / ЗНССПЕЕН 112 / на основание чл.38, ал.1 от ЗНССПЕЕН 112 е наложено административно наказание **“ГЛОБА”** в размер на **2000 лева**.

ОСЪЖДА „ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ” на МВР –гр.Хасково със седалище и адрес на управление гр.Хасково,бул. България №85 **ДА ЗАПЛАТИ** на адв.**Г. Т. Караджонова-Писарова** от **АК Хасково**, сумата в размер на **370 лв.** , представляваща адвокатско възнаграждение за представителство по **АНД №629/2022г.** по описа на РС Свиленград.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14 - дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____

